

Mariupol 2

En viskning av stark ömhet
in i din ensamhets mörker.
Elektriciteten är borta, maten
och vattnet slut och det enda
vi har är varandra här i det kalla
kolmörkret när missilerna slår
staden i spillror. Min hand i din
medan våra systrar och bröder
förblöder och ångesten går att
ta på. Kriget är så mycket värre
än döden men de fina och sköna
minnena kommer och värmer upp
det iskalla mörkret. Hoppas att
Putin mår riktigt dåligt och har
hiskeliga mardrömmar. Hans
folk flyr landet nu. En galning
med kontroll över kärnvapen,
det är som i en Hollywoodfilm.
Huset skakar när en missil
briserar och vi sitter i källaren
som i en gravkammare medan
ryssarna bankar skiten ur oss.
En viskning av stark ömhet
in i min ensamhets mörker.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten